

A Concept Regarding the Effect of Number of Toys on Play Quality: Toy Poisoning

Oyuncak Sayısının Oyun Kalitesi Üzerine Etkisine Yönelik Bir Kavram: Oyuncak Zehirlenmesi

Veysi Çeri¹

Batman Üniversitesi, Sağlık Yüksekokulu, Çocuk Gelişimi Anabilim Dalı, Batman, Türkiye

Sayın Yayın Yönetmeni,

Oyun, çocukların hayal güçleri, el becerileri ile fiziksel, bilişsel ve duygusal yönlerini geliştirirken yaratıcılıklarını kullanmalarını sağlayan ve kendilerini çevreleyen dünyayla yoğun bir etkileşime girmelerine ön ayak olan mucizevi bir etkinliktir.¹ Çocuklar, oyun esnasında bir yandan eğlenirken öbür yandan çevrelerindeki dünyayı deneyimleyerek tanımakta, oyun etkinlikleri içerdikleri zihinsel ve fiziksel öğelerle çocukların hayal gücü, yaratıcılık, dikkat, empati, konsantrasyon, ölçme ve karşılaştırma gibi bilişsel ve duygusal kapasiteleri ile yardımlaşma, dayanışma, etkileşime girme ve koordinasyon gibi sosyal becerilerini geliştirmektedir.^{1,2} Yapılandırılmamış serbest oyun eliyle çocuklar, gruplar halinde nasıl çalışılacağını, paylaşmayı, müzakere etmeyi, çatışmaları çözmeyi ve kendini savunma becerilerini öğrenerek sosyalleşmeleri için eşsiz değere sahip birçok yeterliliği kazanmaktadır. Çocukların gerek çevresel gerekse de kendilerine dair hususlarla zorlukları keşfederek yeni becerilerini test etmelerini sağlayan ve sağlıklı gelişimleri için çok yönlü katkı sunan oyun,³ Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Yüksek Komisyonu tarafından, her çocuğun doğal bir hakkı olarak kabul edilmiştir.⁴

Oyun ya da benzeri aktivitelere ilgi duymanın bebeklik döneminde başladığı ve giderek aratarak 2-3 yaşından itibaren çocuğun yaşamının merkezine oturduğu görülmekte, bununla ilişkili olarak 3-6 yaş aralığı "oyun çocuğu dönemi" olarak adlandırılmaktadır.

Temel oyun malzemesi olan oyuncaklar, oyun deneyiminde önemli yer tutmaktadır.⁵ Her ne kadar günümüzde oyuncak dendiğinde çoğunlukla fabrikasyon üretimle çocuklara hitap eden kimi spesifik ürünler anlaşılrsa da çocuk için dış dünyadaki irili ufaklı hemen her nesnenin potansiyel bir oyuncak olduğu söylenebilir. Bununla beraber çocuğun gelişim düzeyi ile bireysel farklılıkları ve ilgisinin yanında, dönemin imkanları, ulaşılabilirlik ile ebeveynlerin tercihleri ve kültürel inançların oyuncak seçimini belirlediği görülmektedir.⁶ Önceleri mekanik, el yapımı ya da peluş oyuncaklar daha yaygınken günümüzde elektronik oyuncakların giderek daha baskın hale geldikleri görülmektedir. Her ne kadar veriler oyuncakların çoğunun, annelerin tercihi sonucunda satın alındığına işaret etse de yılbaşı, doğum günü ve bayramlar gibi özel gün ve etkinliklerle aile dostları ve akrabalar eliyle de birçok oyuncuğun eve taşındığı gözlenmektedir.

Oyuncakların çocukların oyun ve keşif deneyimini artırarak gelişimlerini destekleyen önemli gereçler olduğu açıktır. Bununla beraber bu, her oyuncuğun her zaman iyi olduğu anlamına gelmemektedir. Nitekim yapılan bir araştırmada günümüzde kullanımı giderek artan elektronik oyuncaklarla oynamanın, kitaplarla veya geleneksel oyuncaklarla oyun oynamakla karşılaştırıldığında, ebeveyn-çocuk etkileşiminin azalması ve dil girdisinin miktarı ile kalitesinin azalmasıyla ilişkili olduğu saptanmıştır.⁷ Oyuncakların oyun kalitesi üzerindeki etkisinin araştırıldığı diğer bir araştırmada da

Corresponding author:
Veysi Çeri

E-mail: veysiceri@gmail.com

Received: April 7, 2021

Accepted: June 16, 2021

Cite this article as: Çeri V. A concept regarding the effect of number of toys on play quality: Toy poisoning. *Neuropsychiatr Invest.* 2021;59(1):27-30.

This work is licensed under a Creative Commons Attribution NonCommercial 4.0 | International License

çocuğun cinsiyeti, sosyoekonomik durumu ve etnik kökeni ile oyuncuğun sınıfıta mevcut olduğu sürenin uzunluğunun çocuğun oyuncaklarla geçirdiği süreyi etkilediği ve bunun her oyuncak için değiştiği bulunmuştur.⁵ Yukarda sayılan nedenlerden ötürü oyuncak seçiminin oldukça önemli olduğu açıktır. Bununla beraber günümüzde oyuncak sayısının giderek artarken, oyuncak türlerinin giderek daha elektronik ve ışıklı bir hal aldığı ve oyuncakların, çocukların çok yönlü gelişimini desteklemekten çok, anlık işitsel ve görsel ilgilerini çekerek daha çok satılmak için üretildiği görölmektedir.

Oyun kalitesini etkilemenin yanında oyuncaklar, çocukların hareketlilikleri ile bakım verenlerinden ayrılarak keşifte bulunma davranışlarını da desteklemektedir. On beş aylık çocuklarla yapılan bir araştırmada, oyuncak bulunan odadaki çocukların, oyuncak bulunmayan odadaki çocuklara nazaran annelerinin kucağında daha az vakit geçirdikleri, daha fazla hareket ettikleri ve daha fazla keşifte buldukları görölmüş, oyuncakların çocukların hareketlilik ile bağımsızlaşmalarına katkıda bulunarak nöromotor ve duygusal gelişimlerini desteklediği belirtilmiştir.⁸

Oyun ve oyuncaklar çocukların gelişimi için oldukça önemli olsa da bunun ancak çocuğun yaşı ile bilişsel, nöromotor ve psikolojik gelişimi ile çıkmazları açısından doğru oyuncak seçimi ile mümkün olduğu ve başından beri uygun oyuncak seçiminin oldukça önemli olduğu belirtilebilir. Oyuncuğun kimi özelliklerinin, biliş ve sosyal becerilerle ince ve kaba motor becerilerin gelişimini destekleyebildiği ve birden fazla parçadan oluşan ve zıt renklerle dokular içeren hafif ve çok amaçlı kullanılabilen oyuncakların genellikle en başarılı oyun deneyimini teşvik ettiği belirtilmekte,⁹ elektronik oyuncakların ise çocuk-ebeveyn etkileşimini azaltarak gelişimlerini olumsuz etkileyebilir.⁷

Yaşla birlikte çocuklar, kendi kendilerine oyuna daha iyi başlayabilir ve oyunlarındaki yaratıcılığı ve karmaşıklılığı artırmaya başlar.³ Ancak, bu alanlardaki büyüme deneyime bağlıdır ve ancak çevredeki fırsatlarla şekillenebilir. Bunun yanında oyun tarzları veya bir çocuğun tek bir oyuncakla oynadığı çeşitli farklı yollar, algı, biliş, motor koordinasyon ve düşünme kapasitesini de oldukça doğru şekilde yansıtır. Eski ve yeni oyuncaklar arasında bir denge ile ortamdaki yeterli oyuncak sayısının, çocukları oyun oynamaya teşvik ettiği ve ortamda daha az oyuncak olmasının daha derin ve karmaşık oyunlar oynamayı mümkün kılacığı belirtilmekte, ortamda fazla oyuncak olmasının çocuğun bir oyuncak ya da nesneye daha fazla odaklanarak diğer yönlerini keşfetmesini azaltabileceği ve oyuncuğun sağladığı diğer olanakları keşfetme fırsatını sınırlayarak daha basit oyunlarla devam etmesine yol açabileceği ileri sürölmektedir.¹⁰ Ortamdaki oyuncakların yanı sıra, ortamdaki diğer bireyler ile duygusal uyarıma neden olabilecek öğelerin oluşu ve mekanın esnekliği gibi içinde bulunulan çevreye dair hususlar da çocukların oyun deneyimlerini etkilemektedir.¹¹ Örneğin bakım verenin çocuğun dikkatini yönlendirici müdahalelerinin çocukların oyun süresi ile oyuncaklara odaklanarak farklı özelliklerini keşfetme deneyimlerini bozduğu bulunmuş, çocuklar oyuna daldıklarında, oyunlarına müdahale etmenin ya da dikkatlerini odaklandıkları oyuncaktan başka bir yere veya oyuncuğa çekmeye çalışmanın olumsuz etkide bulunduğu belirtilmiştir.¹² Benzer şekilde çocuklar izlemese dahi ortamda açık TV olmasının çocukların oyun süre ve çeşitliliğini önemli ölçüde azalttığı görölmüştür.¹³

Uygun oyuncakların daha zengin oyunlarla nesne etkileşimlerini teşvik ederek gelişimi destekleyebilmesinin aksine⁸, çevredeki oyuncak fazlalılığının dikkat ve derinleşme zorluğu yaratarak oyun ve etkileşim süre ve kalitesini azaltabileceği belirtilmiş,¹⁴ okul öncesi

çocukların kendilerine verilen görevleri ortamda daha az dikkat dağıtıcı oyuncak mevcutken daha uzun süre devam ettirdikleri görölmüştür.¹⁵ Üç, On iki ve Yirmi bir oyuncak içeren farklı ortamlardaki çocukların oyunlarının gözlendiği bir araştırmada, çocukların Üç oyuncak bulunan ortamda On iki ve Yirmi bir oyuncak bulunan ortamdan daha uzun süre oynadıkları tespit edilmiştir.¹² Daha yakın zamanda yapılan benzer bir araştırmada ise yaşları 18 ile 30 aylar arasında değişen çocukların dört ve onaltı oyuncak içeren ortamlardaki oyunları gözlenmiş, dört oyuncak bulunan ortamdaki çocukların daha uzun süre oynamalarının yanında, oyuncaklarla daha çeşitli oyunlar kurdukları belirlenmiş, bulgular çevrede daha az oyuncak bulunmasının, çocukların tek bir oyuncakla daha uzun süre oyun oynamasını ve daha iyi odaklanmalarını sağlayarak daha yaratıcı olmalarını ve keşfetmelerini sağladığı şeklinde yorumlanmıştır.¹⁴

Oyun, çocuklarla gençlerin bilişsel, fiziksel, sosyal ve duygusal esenliğine katkıda bulunduğundan gelişim için vazgeçilmezdir. Oyun aynı zamanda ebeveynlerin çocuklarıyla tam anlamıyla ilgilenmeleri ve kaliteli bir etkileşim ve iletişim kurmaları için de ideal bir fırsat sunar.¹⁷ Hem çocuklar hem de ebeveynler için oyundan elde edilen bu faydalara rağmen, çocuklar için serbest oyun süresinin önemli ölçüde azaldığı görölmektedir. Amerikan pediatri birliği bu konuyu ele alan raporunda, telaşlı bir yaşam tarzı, aile yapısındaki değişiklikler ile teneffüs ya da çocuk merkezli serbest oyun yerine akademik etkinliklerin tercih edilmesi ve eğitsel faaliyetlere artan ilgi gibi oyunu azaltan çeşitli faktörlere dikkat çekmiş, çocuklarla çalışan profesyonelleri, ebeveynleri çocukların daha fazla serbest oyun oynamalarına fırsat tanımaları için cesaretlendirmeye davet etmiştir.¹ Raporda ayrıca yeterli ve uygun oyun hakkına, “çocuk işçiliği ve sömürü uygulamaları, savaş ve mahalle şiddeti ve yoksulluk içinde yaşayan çocuklar için mevcut sınırlı kaynaklar tarafından meydan okunmakta” olduğu belirtilmiştir. Bununla birlikte, bol miktarda kaynaklara sahip olacak kadar şanslı olan ve göreceli barış içinde yaşayan çocukların bile, yukarda sayılan faktörler nedeniyle, oyunun tüm faydalarından yararlanamıyor olabileceğine dikkat çekilmiştir.¹ Raporda “her çocuk kendi benzersiz potansiyeline ulaşma fırsatını hak ettiğinden, çocuk savunucularının optimal gelişimi engelleyen tüm faktörleri göz önünde bulundurarak, her çocuğun oyunla ilişkili avantajları tam olarak elde etmesine izin veren koşullar için baskı yapması” gerektiği net ifadelerle belirtilmiştir.¹ Böylelikle çocuklarla ilişkili tüm profesyonellerin çocukların oyun deneyimini destekleyip zenginleştirmek önerileri ailelere her fırsatta duyurmaları gerektiği söylenebilir. Yukarda belirtilen ve ışıklı-sesli oyuncaklarla ortamda fazlaca oyuncak bulunmasının tıpkı ortamda televizyon açılmışçasına oyun süresi ile kalitesini düşürdüğüne dair araştırma verilerinin^{7,14-16} ebeveynlere duyurulması ve oyuncak türleri ile sayıları konusunda bilgilendirmede bulunulması önemli bir görev olarak çocuklarla çalışan profesyonellerin önünde durmaktadır.

Oyuncak bulmanın oldukça zor olduğu geçmişe nazaran günümüzde adeta bir oyuncak selinin olduğu görölmekte, her evde neredeyse bir oda dolusu, çeşit çeşit oyuncak olması gerektiği neredeyse bir zorunlulukmuş gibi göze çarpmaktadır. Ayrıca çocuklara hitap eden TV kanallarının oluşu ve bu kanallarda tüm gün yeni oyuncak reklamlarının yapılması da çocukların sürekli olarak ailelerine yeni oyuncak almaları yönünde baskı kurmaları sonucunu doğurmaktadır. Dahası, bolca oyuncak barındıran evlerde büyüyen çocukların oyuncaklarına pek ehemmiyet vermemele beraber sürekli olarak yeni oyuncak alınmasını istedikleri ve alınan oyuncaklarla ya hiç oynamadıkları ya da bu oyuncaklardan kısa sürede bıkararak oynamaktan vazgeçtikleri yönündeki şikayetlere çocuk psikiyatri pratiğimizde giderek daha fazla rastlamaktayız.

Çocukları için en iyisini isteyen ebeveynlerin fazla oyuncakın zararı olmadığını, hatta yararlı olduğunu düşündüklerini de sıklıkla duymaktayız. Ancak araştırmalar küçük çocukların daha az oyuncakla daha fazla süre ve daha gelişmiş şekillerde oynamaya daha yatkın olduklarını^{14,15} göstermekte ve oyuncaklara daha fazla konsantre olmanın hayal gücü ve hayali oyun ile kendini ifade etme ve ince motor koordinasyon gibi fiziksel becerilerle problem çözme yetilerini olumlu etkilediği görülmektedir.¹¹ Bunun yanında seçim yapmak hepimiz için zor olsa da, çocuklar için bu, çok daha sıkıntılı olmakta ve söz konusu seçimler olduğunda çocuklar kolayca bunalmaktadır. Böylelikle ortamda çok fazla oyuncak bulunduğu, neyle oynayacağından emin olamayan bir çocuk, çoğu zaman hiçbir şey almadan oynamaya başlamakta ve çabucak sıkılarak oyun oynamayı bırakmaktadır.¹⁴

Yukarda saydığım bilimsel kanıtlarla gerekçeler ve giderek artan sayıdaki uygun olmayan oyuncak miktarları göz önüne alındığında, çocuklarla çalışan profesyonellerin ebeveynleri yaş, nöromotor ve zihinsel gelişime uygun ve az ya da fazla değil; yeterli sayıdaki oyuncak konusunda bilgilendirmesi gerektiği ortadadır. Böylelikle bütün bu bilimsel kanıtlardan yola çıkarak, çokça oyuncakla sahip olmak ile bu oyuncakları sürekli olarak çocuğun oyun ortamında buldurmanın çocuğun oyun oynamasını azaltmanın yanında, yaratıcılık, ilgi ve motivasyonunu da olumsuz yönde etkilediğini¹¹ belirtmek üzere "Oyuncak Zehirlenmesi" kavramını ileri sürüyorum. Oyuncakların çocukların oyun deneyimlerini çeşitlendirip zenginleştirdiğini¹ ve oyuna birer davet anlamı taşıdıklarının farkında olup⁸ her çocuğun zihinsel ve nöromotor gelişimine uygun sayı ve kalitedeki oyuncaklara ulaşması gerektiğini hatta bunun her çocuğun doğal hakkı olduğunu kabul etmekle beraber, Paracelsus'un ilaçlarla ilgili belirttiği "İlacı zehirden ayıran dozudur" hususunun, bilimsel veriler ışığında,^{7,14,15} oyuncaklar için de geçerli olduğuna dikkati çekmek üzere, "Oyuncak Zehirlenmesi" kavramının oldukça yararlı olacağını düşünüyorum. Böylelikle ortamda fazlaca oyuncak bulunmasının çocukların oyun süresi ile derinlikli ve keşifvari oyun deneyimini azalttığına dair araştırma sonuçlarını^{14,15} göz önüne aldığımızda, bunun kendine has bir kavramla adlandırılarak ele alınması gerektiğini savunuyorum. Bir sorunun adını koymadığınızda üzerine düşünmek ve konuşmak çok daha zor olmakta, durumu gerek özümsemek gerekse de aktarmak kimi zaman imkansız bir hal almaktadır.

Adlandırmanın temsili düşünmeyi kolaylaştırıcı etkisinden dolayı tarih boyunca insanlar gerek nesnel gerekse de soyut şeyleri durmaksızın adlandırma yoluna başvurmuştur. Bilimsel mecrada bir sorunu adlandırmak o konuda daha derinlikli düşünmeyi mümkün kılacağı gibi o konuya dikkati çekerek profesyonellerin hem o konuda daha fazla araştırma yapmasını, hem de sorunun ilgili kişilere aktarılmasını kolaylaştırmıştır. Böylelikle "Oyuncak Zehirlenmesi" kavramının ayrı bir kavram olarak kabul edilmesi alandaki profesyonelleri bu konuda daha derin analizlerle araştırmalar yapmaya teşvik edecek, ayrıca toplumun bu önemli hususta bilgilendirilmesini kolaylaştıracaktır.

"Oyuncak Zehirlenmesi" kavramı çevresinde burada anlatılan hususlar, ebeveynlerin çocuklarının oyuncaklarla oynamasını engellemesi gerektiği yönünde anlaşılmalı aksine oyuncak meselesinin tıpkı ilaçlar gibi dikkatle değerlendirilerek ele alınması ve oyuncak seçimi ile alımında daha özenli olunması gerektiği şeklinde ele alınmalıdır. Bunun yanında burada verilen mesajlar daha önce birçok oyuncak almış olan ebeveynlerin, bu yazıyı okuduktan sonra, evdeki fazla

sayıdaki oyuncakları atması gerektiği anlamına da gelmemektedir. Ancak fazlalıkların çocuğun oyun süre ve kalitesini azalttığı hususunu¹⁴ da göz ardı etmememiz gerektiğinin üstünde de durmak gerekiyor. Böylelikle evde çokça oyuncak olan ailelerin oyuncakları sınıflayıp ortamdan kaldırarak "oyuncak rotasyonu" olarak belirtilen sistemle, çocuğa iki haftada bir dönüşümlü olarak sunmasının daha uygun olacağını ifade etmek ve oyuncak rotasyonu sistemini kısaca özetlemek yararlı olacaktır.

Oyuncak rotasyonu sisteminde oyuncaklar:

- Bilişsel gelişimi ve ince motor gelişimi hedefleyen oyuncaklar (Pazil, lego, çizim araçları, kart oyunları, bulmacalar vs),
- Kaba motor hareketlerini hedef alan oyuncaklar (top, bisiklet, tırmanma),
- Sosyal/duygusal gelişimi ile dil gelişimini hedefleyen oyuncaklar (bebekler) ve,
- Duysal gelişimi destekleyen oyuncaklar (değişik materyalden oluşan dokunsal oyuncaklar, kinetik kum, oyun hamuru vs) olarak dört ayrı sınıfta toplanarak farklı kutulara her bir oyuncak grubundan bazı oyuncakların konması ve dönem dönem bu kutuların değiştirilerek çocukların farklı zamanlarda farklı oyuncaklarla oynaması sağlanabilir. Böylelikle çocuklar hem fazla oyuncak nedeniyle oluşan uyarın bombardımanından korunmuş, hem de her seferinde gelişimin tüm yönlerini destekleyen oyuncaklarla etkileşimde bulunmuş olacaktır.

Sonuç olarak, "Oyuncak Zehirlenmesi" kavramı, çocuklar için daha fazla oyuncakın daha iyi anlamına gelmediği, hatta zararlı olabileceği hususunda toplumsal farkındalığı artırmaya yardımcı olacak, böylelikle oyuncak alırken, oyuncakın çocuğun zihinsel ve nöromotor gelişimine uygun olup olmadığını yanı sıra, çocuğun gerçekten o oyuncakla ihtiyacı olup olmadığı ve alınacak oyuncakın çocuğun dikkatini dağıtacak ve bakım verenle etkileşimini bozacak bir ekstra uyarın mı, yoksa oyun süre ve derinliğini zenginleştirecek bir araç mı olacağını göz önünde bulundurarak hareket etmeyi teşvik ederek çocukların aileleriyle daha kaliteli zaman geçirmesi ile fiziksel ve nöromotor gelişim ile hayal gücü, yaratıcılık, dikkat, empati, konsantrasyon gibi bilişsel ve sosyal gelişimlerini destekleyici mahiyetteki serbest oyuna daha fazla vakit ayırmalarına yardımcı olacaktır.

KAYNAKLAR

- Ginsburg KR, American Academy of Pediatrics Committee on Communications, American Academy of Pediatrics Committee on Psychosocial Aspects of Child and Family Health. The importance of play in promoting healthy child development and maintaining strong parent-child bonds. *Pediatrics*. 2007;119(1):182-191. [CrossRef]
- Pellegrini AD. *Play*. Oxford: Oxford University Press; 2013.
- Knox S, Mailloux Z. Play as treatment and treatment through play. *The Essence of Play: A Child's Occupation*. Maryland: American Occupational Therapy Association; 1997:175-200.
- Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights. Convention on the Rights of the Child: Adopted and opened for signature, ratification and accession by General Assembly Resolution 44/25 of 20 November 1989. Available at: <http://www.ohchr.org/En/Professionalinterest/Pages/crc.aspx>.
- Trawick-Smith J, Wolff J, Koschel M, Vallarelli J. Effects of toys on the play quality of preschool children: influence of gender, ethnicity, and socioeconomic status. *Early Childhood Educ J*. 2015;43(4):249-256. [CrossRef]

6. DuBois S. Playthings: toy use, accessibility, and adaptation. *The Essence of Play: A Child's Occupation*. Maryland: American Occupational Therapy Association; 1997:107-130.
7. Sosa AV. Association of the type of toy used during play with the quantity and quality of parent-infant communication. *JAMA Pediatr*. 2016;170(2):132-137. [\[CrossRef\]](#)
8. Hoch JE, O'Grady SM, Adolph KE. It's the journey, not the destination: locomotor exploration in infants. *Dev Sci*. 2019;22(2):e12740. [\[CrossRef\]](#)
9. Lane SJ, Mistrett S. Facilitating play in early intervention. *Play in Occupational Therapy for Children*. Amsterdam: Elsevier; 2008:413-425.
10. Saracho ON, Spodek B. *Multiple Perspectives on Play in Early Childhood Education*. New York: SUNY Press; 1998.
11. Bundy AC, Lockett T, Naughton GA, et al. Playful interaction: occupational therapy for all children on the school playground. *Am J Occup Ther*. 2008;62(5):522-527. [\[CrossRef\]](#)
12. Pridham K, Becker P, Brown R. Effects of infant and caregiving conditions on an infant's focused exploration of toys. *J Adv Nurs*. 2000;31(6):1439-1448. [\[CrossRef\]](#)
13. Schmidt ME, Pempek TA, Kirkorian HL, Lund AF, Anderson DR. The effects of background television on the toy play behavior of very young children. *Child Dev*. 2008;79(4):1137-1151. [\[CrossRef\]](#)
14. Dauch C, Imwalle M, Ocasio B, Metz AE. The influence of the number of toys in the environment on toddlers' play. *Infant Behav Dev*. 2018;50:78-87. [\[CrossRef\]](#)
15. Vlietstra AG. Effects of adult-directed activity, number of toys, and sex of child on social and exploratory behavior in young children. *Merrill Palmer Q Behav Dev*. 1980;26(3):231-238.
16. Radesky JS, Christakis DA. Keeping children's attention: the problem with bells and whistles. *JAMA Pediatr*. 2016;170(2):112-113. [\[CrossRef\]](#)